

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 14480-04-12 מדינת ישראל נ' בדראן (עציר)
ואח'

בפני כב' השופט יוסף אלרון, נשיא [אב"ד]

כב' השופט עודד גרשון

כב' השופט אברהם אליקים

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אמיר בדראן (ת"ז 305034258)

2. טאהא טאהא (ת"ז 302852793)

הנאשמים

גזר דין

א. כללי:

לקראת סיום פרשת התביעה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שלפיו יחזרו בהם הנאשמים מכפירתם ויודו בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום").

לאחר שהנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן הם הורשעו בעבירות כדלקמן:

נאשם 1 הורשע בעבירה לפי סעיף 298 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בעבירה לפי סעיף 499(א)(1) יחד עם סעיף 29 לחוק, בעבירה לפי סעיף 144(א) ו-(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק וכן בעבירה לפי סעיף 144(א) לחוק, דהיינו עבירה של הריגה, עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות בנשק.

נאשם 2 הורשע בעבירה לפי סעיף 298 יחד עם סעיף 31 לחוק, בעבירה לפי סעיף 499(א)(1) יחד עם סעיף 29 לחוק, בעבירה לפי סעיף 144(א) ו-(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק וכן בעבירה לפי סעיף 144(א) לחוק, כלומר עבירה של סיוע להריגה, עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות בנשק.

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 12-04-14480 מדינת ישראל נ' בדראן (עציר)
ואח'

הסדר הטיעון כלל מסגרת עונשית, ולפיה יתבקש בית-המשפט לגזור על **נאשם 1** תשע עשרה שנות מאסר בפועל ועל **נאשם 2** אחת עשרה שנות מאסר בפועל; כמו כן, סוכם כי יוטל על הנאשמים עונש מאסר מותנה לשיקול דעת בית-המשפט.

המאשימה הודיעה, כי הסדר הטיעון נערך בידיעת משפחת המנוח ובהסכמתה.

ב. עובדות כתב האישום:

כרקע לעובדות כתב האישום צוין, כי הנאשמים הם חברים וכי נאשם 1 הוא קרוב משפחה של נאסר בדראן (להלן: "המנוח").

בתאריך 17.11.2011, או בסמוך לכך במועד שאינו ידוע למאשימה, קשרו הנאשמים קשר לפגוע במנוח, על רקע חשדו של נאשם 1 כי המנוח מצוי בקשר עם דודתו.

במהלך אותו יום, בשעות הצהריים, פנה נאשם 2 לחברו, עבד אל סאלס נאסר (להלן: "עבד"), וביקש ממנו להשיג לו אקדח. סמוך לאחר מכן מסר עבד אקדח לנאשמים.

הנאשמים, שהבחינו במנוח בסמוך לבית הקפה של עלי חוסיין (להלן: "בית הקפה") בכפר בענה, פנו לחברם, נביל מוסא (להלן: "נביל"), וביקשו ממנו שיסיע אותם ברכבו אל בית הקפה. משנענה נביל לבקשתם, הגיעו הנאשמים לביתו כשהם מצוידים באקדח שקיבלו מעבד ובאקדח נוסף, ולאחר מכן נסעו השלושה אל עבר בית הקפה.

בהגיעם לבית הקפה, בשעה 17:50, או בסמוך לכך, ביקשו הנאשמים מנביל שיעצור את הרכב וימתין להם במקום. הנאשמים ירדו מהרכב והתקדמו אל עבר בית הקפה, כאשר הם רעולי פנים והאקדחים ברשותם.

הנאשמים התקרבו אל עבר המנוח שעבר סמוך לרכבו ליד בית הקפה. נאשם 1 ירה לעברו מספר יריות ופגע בו, בעוד הנאשם 2 מסייע לו בכך שאבטח אותו, בעודו עומד בסמוך אליו ואל המנוח כשבידו אקדח. הקליעים שירה נאשם 1 לעבר המנוח, ארבעה במספר, פגעו במנוח וגרמו למותו.

לאחר הירי, נכנסו הנאשמים לרכבו של נביל וזה האחרון מילט אותם מן המקום. לאחר מכן, החזירו הנאשם 2 ונביל לעבד את האקדח אותו קיבלו הנאשמים ממנו, ובשלב מאוחר יותר קנה נאשם 2 את אותו האקדח.

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 12-04-14480 מדינת ישראל נ' בדראן (עציר)
ואח'

ג. תסקיר קצין מבחן לנאשם 1:

לאור גילו של נאשם 1 הורינו על הכנת תסקיר בעניינו בלבד.

בתסקיר מיום 09.12.2013, סקרה קצינת המבחן למבוגרים, גברת מיקה אריאל, את מכלול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, ובכלל זה את היותו כיום בן 22, שירותו בצה"ל כשנתיים וחצי בתור לוחם ביחידת גששים, על אף שלא מחויב היה לעשות כן, וזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים.

בהתייחס לשירותו בצה"ל צוין, כי משפחתו התנגדה לגיוסו ולאחר שעשה כן נותק הקשר עימה, ובחלק משירותו הצבאי הוכר כחייל בודד וקיבל סיוע סוציאלי מצה"ל.

בפני קצינת המבחן נטל הנאשם אחריות לביצוע העבירה והביע חרטה על מעשיו. לדבריו, מספר ימים לפני ביצוע העבירה נודע לו כי המנוח פגע מינית בדודתו, וחש מחויבות "להציב לו גבול ברור להתנהלותו", תוך שציין כי במעורבותו בפלילים מושא תיק זה הסב לבני משפחתו "כאב, צער ובושה".

הנאשם הדגיש, כי לא תכנן ליטול את חיי המנוח אלא רק להרתיעו, אולם משראה את המנוח התקשה לשלוט בדחפיו וברצונו לפגוע במנוח, ולכן פעל כמתואר בכתב האישום.

עוד הוסיף, כי היה "ממוקד בפגיעה במנוח ונזהר שלא לפגוע באנשים שהיו בסביבתו".

הנאשם תיאר עצמו כאדם שאינו אלים והוסיף שהוא אוהב ומוערך על ידי משפחתו, חבריו ובני כפרו, וטען כי אינו זקוק לטעמו לטיפול "בתחום האלימות".

קצינת המבחן ציינה בהתייחס לעבירה שביצע נאשם זה, כי ניכר שפעל באופן אימפולסיבי בלא הפעלת שיקול דעת, מתוך חוויות השפלה וכעס.

קצינת המבחן הוסיפה, כי הנאשם נטל אחריות לעבירה שביצע, אולם, להתרשמותה, ניכר כי הוא "ממוקד בעצמו ובמחירים שגרם לבני משפחתו", וכן כי הוא מתקשה "לגלות אמפטיה והבנה לפגיעתו במשפחת המנוח ולמשמעות מעשיו על חייהם".

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 14480-04-12 מדינת ישראל נ' בדראן (עציר)
ואח'

עוד ציינה, כי הנאשם "אינו מחובר לחלקים התוקפניים והפוגעניים שבאישיותו ולמידת נזקקותו לטיפול בתחום זה".

בסיכומו של דבר, המליצה קצינת המבחן למבוגרים לאמץ את הסדר הטיעון שגובש על-ידי הצדדים, וכן לשקול שילובו בהליך טיפולי ממושך, במסגרתו "יבחן את המניעים שהובילו אותו לביצוע העבירה וירכוש כלים אדפטיביים להתמודדויותיו בעתיד".

ד. טיעונים לעונש:

בפתח דבריו, ביקש ב"כ המאשימה לכבד את הסדר הטיעון, תוך שהפנה תחילה לעובדה כי בית-המשפט נחשף למרבית פרשת ראיות המאשימה, ומשכך נחשף לקשיים הראייתיים המהווים בסופו של דבר את הרקע להגעה להסדר טיעון ולשינוי שבוצע בכתב האישום המקורי ולעבירות שבהן הורשעו הנאשמים.

לשיטת ב"כ המאשימה, העונשים עליהם הסכימו הצדדים, נמצאים ברף העליון של העבירות המיוחסות לנאשמים ותואמים את הענישה שבפסיקה, את חומרת המעשים ואת הסלידה מפתרון סכסוכים באמצעות אלימות.

בנוסף לאמור לעיל, הדגיש את עובדת העדר עבר פלילי לנאשמים.

ב"כ המאשימה ביקש לפסוק פיצוי כספי לעיזבון המנוח. עם זאת ציין כי רכיב הפיצוי לא היה חלק מההסדר, אך טען כי יש מקום לפצות את אם המנוח בסכום כלשהו, והוסיף "לא נבקש סכום גבוה, מאחר ובסופו של יום הגענו להסדר ללא פיצוי".

מנגד, באי כח הנאשמים טענו כל אשר יכלו לזכות הנאשמים, תוך שב"כ הנאשם 1 הצטרף לעמדת ב"כ המאשימה, וביקש לאמץ את הסדר הטיעון, בצינו כי הסדר הטיעון הושג לאחר משא ומתן ארוך וממושך ולאחר שהמאשימה בחנה את מכלול ההיבטים המצדיקים את ההסדר, ובכלל זה את הבעייתיות בתשתית הראייתית שהונחה לפתחו של בית המשפט.

כמו כן, הפנה ב"כ נאשם 1 לאמור בתסקיר שירות המבחן, ובכלל זה לנטילת האחריות על-ידי נאשם 1 ולכך שבסיכומו של דבר הומלץ על קבלת הסדר הטיעון.

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 12-04-14480 מדינת ישראל נ' בדראן (עציר)
ואח'

באשר לפיצוי, טען ב"כ נאשם 1 כי הסדר הטיעון "שותק" מבחינת רכיב הפיצוי הכספי, ומשכך, לשיטתו הטלת פיצוי משמעותה חריגה מהסדר הטיעון.

כמו כן, ציין ב"כ נאשם 1, כי מדובר בחייל, ללא רכוש, אשר עומד בפני תקופת מאסר ממושכת, ולפיכך בנסיבות אלו אם יוטל פיצוי, משפחתו היא שתישא בו, וכך תוחמץ למעשה מטרת הפיצוי ולחילופין, ביקש כי היה ובית המשפט יחליט להטיל פיצוי, הרי שיהא זה "פיצוי מינימאלי".

ב"כ נאשם 2 בטיעוניה לעונש, ביקשה אף היא לאמץ את הסדר הטיעון תוך שציננה את השינויים המשמעותיים שנעשו בכתב האישום, ועל כך, כי ניהול המשפט עד לשלב ההגעה להסדר היה חיוני מאוד לצורך ההגעה להסדר.

עם זאת, הוסיפה, כי נחסך זמן שיפוטי יקר שכן פרשת ההגנה טרם החלה.

בהתייחס למרשה טענה כי הלה בחור צעיר, ללא עבר פלילי, אשר נטל אחריות מלאה על מעשיו.

באשר לרכיב הפיצוי, הצטרפה באת כח הנאשם 2 לעמדת ב"כ נאשם 1, והוסיפה כי משפחתו מצויה בהליכי "סולחה" עם משפחת המנוח, והיא משוכנעת שהם יגיעו להסכם בעניין זה.

כמו כן, הגישה ב"כ נאשם 2 תדפיסי מצב חשבון בנק של אחיו ואביו של הנאשם (ס/1), וטענה כי מצבה הכלכלי של המשפחה קשה.

בסיכומו של דבר, ביקשה ב"כ נאשם 2 לאמץ את הסדר הטיעון.

הנאשמים בפנותם לבית המשפט הביעו חרטה ונטלו אחריות מלאה על מעשיהם. כך, הנאשם 1 אשר ציין "אני מביע חרטה ולוקח אחריות על כל דברי".

הנאשם 2 :

"אני מודה במה שעשיתי, ולוקח אחריות על כל דברי".

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 12-04-14480 מדינת ישראל נ' בדראן (עציר)
ואח'

ה. דיון:

בטרם הגעת הצדדים להסדר טיעון, הונחו בפנינו מרבית ראיות המאשימה, ומשכך נחשפנו למכלול הקשיים הראייתיים אשר בבסיס ההגעה להסדר הטיעון שבמסגרתו תוקן כתב האישום ושונו הוראות החיקוק בהתאם לכך.

בנסיבות אלה, אנו סבורים כי נכון עשה ב"כ המאשימה בהגיעו להסדר ובהגשת כתב האישום המתוקן.

לפנינו, כאמור, הסדר טיעון שכלל גם הסכמה לעניין העונש. ואולם, למרות קיומו של הסדר הטיעון ועל אף שיש להביאו בחשבון ולהעניק לו משקל רב בעת גזירת העונש, חייב בית-המשפט לבחון את כלל השיקולים הרלוונטיים לעונש ואל לו לקבל את הסדר הטיעון מבלי לבחון היטב. ראויים לאזכור בהקשר זה דבריה של כב' השופטת ביניש (כתוארה אז) בע"פ 1958/98 :

"תמיד חייב בית-המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית-המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית-המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה" (פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (להלן: "פרשת פלוני").

בעת בחינת הסדר הטיעון על בית-המשפט לבחון את מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה. כמו כן, יבחן בית-המשפט את הנסיבות האישיות של הנאשם, את שיקולי מדיניות הענישה הראויה, את שיקוליה הפרטניים של התביעה, לרבות הקשיים הצפויים בניהול המשפט, ואת כל יתר השיקולים הרלוונטיים.

כפי שעולה מעובדות כתב האישום, נאשם 1 נטל את חייו של המנוח בשל חשדו כי האחרון מצוי בקשר עם דודתו, בעוד נאשם 2 סייע לו בכך.

על החומרה שיש לראות במעשי אלימות שבמהלכם קופדו חיי אדם עמדו בתי המשפט לא אחת, תוך הדגשת קדושת החיים כערך עליון.

למרבה הצער, בעת האחרונה רבו המקרים שבהם בקלות יתרה ובלתי נסבלת נעשה שימוש בנשק חם לצורך פתרון סכסוכים, או מעשי נקמנות לשמן.

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 14480-04-12 מדינת ישראל נ' בדראן (עציר)
ואח'

חומרתן של העבירות שבהן הורשעו הנאשמים, שעניינן כאמור קיפוח חייו של אדם, דורשת שהענישה תמצא ביטוייה במפורש בבחינת סלידתה העמוקה של החברה מנטילת חיים של אחר, תוך מתן משקל רב למסר הרתעתי הן כלפי הנאשמים והן כלפי אחרים העלולים להתפתות למעשים בלתי נסבלים כאלה.

יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת שטרסבורג-כהן בע"פ 7147/96 :

"ידע הציבור, ידעו עבריינים פוטנציאליים וידע המערער כי נטילת חיי אדם היא החמורה שבעבירות [...] יש למצות את הדין עם הנאשם באופן שיבטא את הערכה החברה לחיי אדם כערך עליון, את סלידתה ושאת נפשה ממעשיו ואת חוסר נכונותה להתייחס בסלחנות כלפי מי שנתן דורר לעצמו 'לחסל את חשבונותיו'" (אזולוס נ' מדינת ישראל פ"ד נב(2) 412).

באשר לנאשמים שבפנינו, לא נעלמו מעיננו מכלול השיקולים לקולא בעניינם, ובכלל זה הודאתם והבעת החרטה, כמו גם עריכת הסדר טיעון זה על דעת משפחת המנוח והסכמתה לו.

יש להוסיף על כך את העובדה כי נחשפנו, כאמור, במהלך שמיעת הראיות לחלק נכבד מראיות המאשימה ולקשיים הראייתיים שהו את הרקע להסדר הטיעון, ובכלל זה המרת עבירת הרצח לעבירות של הריגה ולסיוע להריגה.

בנסיבות העניין אנו סבורים, כי ההסדר שהונח בפנינו, ובכלל זה מסגרת הענישה, תואם את העקרונות המנחים שהונחו בפרשת פלוני באשר לכיבודם של הסדרי טיעון, והוא מאזן כראוי בין מכלול השיקולים לחומרה ובין מכלול השיקולים לקולא.

לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים הרלוונטיים כפי שפורטו לעיל, אנו גוזרים על הנאשמים את העונשים כדלקמן :

על נאשם 1:

- א. 19 שנות מאסר בפועל.
- ב. 24 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה של אלימות מסוג פשע.

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 14480-04-12 מדינת ישראל נ' בדראן (עציר)
ואח'

על נאשם 2:

- א. 11 שנות מאסר בפועל.
ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה של אלימות מסוג פשע.

לצורך מניין תקופות המאסר, תימנה תקופת שהותו של **נאשם 1** במעצר מיום 15.03.2012 ותקופת שהייתו של **נאשם 2** במעצר מיום 20.03.2012.

באשר לפיצוי הכספי לעיזבון המנוח, איננו מקבלים את עמדת ב"כ הנאשם 1, אך יחד עם זאת סברנו כי בנסיבות העניין יהא זה נכון להימנע מפיצוי כספי מינימאלי, כפי שנתבקשנו ולהותיר זאת להליך אזרחי או לכל הליך אחר בין משפחת הקרבן לנאשמים – אשר יתן ביטוי הולם יותר לפיצוי כספי נכון וראוי.

אנו מפנים את תשומת לב שירות בתי הסוהר, לאמור בתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 בדבר שקילת אפשרות שילובו בהליך טיפולי ממושך במסגרתו יבחנו המניעים שהובילו אותו לביצוע העבירה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 18 דצמבר 2013, במעמד באי כח הצדדים והנאשמים.

אברהם אליקים

א. אליקים, שופט

ע. גרשון, שופט

י. אלרון - נשיא
[אב"ד]

אתי עטיאס